

KARARDAN SONRA ÇOCUK

Boşanmanın Sosyal Anatomisi
Yaşam Alanı Temelli Adli Sosyal Hizmet Modeli

Yazar

Dr. Murat ERKOYUNCU

© Copyright 2026

Bu kitabın, basım, yayın ve satış hakları Akademisyen Yayınevi A.Ş.'ne aittir. Anılan kuruluşun izni alınmadan kitabın tümü ya da bölümleri mekanik, elektronik, fotokopi, manyetik kayıt ve/veya başka yöntemlerle çoğaltılamaz, basılamaz, dağıtılamaz. Tablo, şekil ve grafikler izin alınmadan, ticari amaçlı kullanılamaz. Bu kitap T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı bandrolü ile satılmaktadır.

ISBN 978-625-362-048-6	Sayfa ve Kapak Tasarımı Akademisyen Dizgi Ünitesi
Kitap Adı Karardan Sonra Çocuk Boşanmanın Sosyal Anatomisi Yaşam Alanı Temelli Adli Sosyal Hizmet Modeli	Yayıncı Sertifika No 47518
Yazar Murat ERKOYUNCU ORCID iD: 0000-0001-8368-7685	Baskı ve Cilt Vadi Matbaacılık
Yayın Koordinatörü Yasin DİLMEN	Bisac Code SOC025000
	DOI 10.37609/akya.4268

Kütüphane Kimlik Kartı
Erkoyuncu, Murat.
Karardan Sonra Çocuk Boşanmanın Sosyal Anatomisi Yaşam Alanı Temelli Adli Sosyal
Hizmet Modeli / Murat Erkoyuncu.
Ankara : Akademisyen Yayınevi Kitabevi, 2026.
171 s. : tablo. ; 160x235 mm.
Kaynakça ve Ek var.
ISBN 9786253620486

GENEL DAĞITIM
Akademisyen Yayınevi A.Ş.

Halk Sokak 5 / A Yenışehir / Ankara
Tel: 0312 431 16 33
siparis@akademisyen.com

www.akademisyen.com

ÖNSÖZ

Boşanma, hukuk düzeni içinde çoğu zaman bir sürecin sonu olarak görülür. Dava açılır, deliller tartışılır, taraflar dinlenir ve bir karar verilir. Oysa aynı sürecin merkezinde, genellikle adı dosyada yalnızca birkaç satırla geçen bir çocuk vardır. Onun için boşanma bir sonuç değil, gündelik hayatın yeniden kurulduğu uzun ve sessiz bir geçiştir. Bu kitap, tam da bu sessiz geçişin içinde duran çocuğu görünür kılmaya çabasıyla doğmuştur.

Türkiye’de aile mahkemeleri, sosyal inceleme raporları ve adli sosyal hizmet uygulaması üzerine değerli bir birikim oluşmaktadır. Buna karşılık boşanma sürecini çocuğun yaşam alanı ekseninde bütünlüklü biçimde ele alan, hem kuramsal hem uygulamaya dönük bir çerçeve sunan çalışmalara hâlâ ihtiyaç duyulmaktadır. Bu kitap, bu boşluğa mütevazı fakat tutarlı bir katkı sunmayı amaçlamaktadır. Amaç, boşanmayı yeniden tanımlamaktan çok, onu çocuğun gözünden, çocuğun gündelik dünyasından yeniden okumaktır.

Kitabın temel önermesi yalındır. Çocuk, kararın konusu olmaktan çok, kararın etkilerini yaşayan kişidir. Bu basit görünen ayrım, aslında bütün bir mesleki duruşu belirlemektedir. Çocuğu kararın konusu olarak görmek, onu dosyanın içine hapseder, kararın etkilerini yaşayan kişi olarak görmek ise sosyal hizmet raporun ötesine, çocuğun sabah uyandığı eve, okula taşıdığı çantaya, teslim anında duyduğu sese ve iki ev arasında kurmaya çalıştığı küçük sürekliliklere taşır.

Kitap dört bölüm üzerine kurulmuştur. Birinci bölüm, boşanmayı toplumsal ve ailevi bir dönüşüm olarak ele almakta ve ailenin değişen yapısından çocuk refahına uzanan bir zemin kurmaktadır. İkinci bölüm, bu zeminin üzerine çocuğun boşanma sonrası yaşam alanını yerleştirerek bakım sürekliliğini, güvenliği, kişisel ilişkiyi ve destek ağlarını çocuğun gündelik deneyimi içinden okumaktadır. Üçüncü bölüm, bu yaşam alanının mesleki değerlendirme, görüşme ve gerekçe kurma süreçlerinde nasıl okunabileceğini ele almaktadır. Sosyal inceleme raporunu bir form değil, çocuğun yaşamına dair sorumlu bir okuma biçimi olarak kurmaktadır. Dördüncü bölüm ise bütün bu birikimi özgün bir modelde, yani çocuğun yaşam alanı temelli adli sosyal hizmet modelinde toplamaktadır. Bu model, raporla bitmeyen sorumluluğu müdahale, destek ve karar sonrası izleme hattında somutlaştırmaktadır.

Dört bölüm boyunca tutarlı biçimde korunan bir denge vardır. Çocuğun görüşü ve yaşam deneyimi dikkate alınır fakat karar yükü çocuğa bırakılmaz. Güvenlik önemsenir ama her gerilim şiddetle aynı kategoriye yerleştirilmez. Destek ağları kurulur ancak çocuk kurumlar arasında yorulmaz. Karar izlenir fakat aile gözetim nesnesine dönüştürülmez. Kitabın model önerisi, sosyal hizmete sınırsız bir kurtarıcılık atfetmek yerine, mesleğin değerini ve sınırlarını bilen, dayanaklarını gösterebilen ve çocuğun yararını gündelik yaşamda izlenebilir kılan bir sorumluluk anlayışına yaslanmaktadır.

Önerilen model, sosyal inceleme, destek, güvenlik ve karar sonrası izleme süreçlerini çocuğun yaşam alanı etrafında bütünleştiren kuramsal ve mesleki bir adli sosyal hizmet çerçevesi olarak konumlanmaktadır. Ekolojik, güçlendirici ve travma duyarlı sosyal hizmet yaklaşımlarından beslenen bu çerçeve, söz konusu yaklaşımları aile mahkemesi bağlamında çocuğun gündelik yaşamı, bakım sürekliliği, güvenlik ihtiyacı ve destek ağlarıyla ilişkilendirerek özgün bir uygulama mantığı içinde bir araya getirmektedir.

Çalışma boyunca uluslararası rehberler, Türkiye’den saha araştırmaları ve güncel literatür bir arada kullanılmıştır. Ancak yabancı kaynaklar hiçbir zaman hazır reçeteler olarak değil, Türkiye bağlamında düşünmeyi güçlendiren karşılaştırmalı dayanaklar olarak ele alınmıştır. Benzer biçimde hukuki düzenlemeler, çocuğun yaşam alanını anlamlandıran bir çerçeve olarak okunmuş ve teknik bir mevzuat aktarımına indirgenmemiştir.

Kitap, aile mahkemelerinde görev alan sosyal hizmet uzmanları, psikologlar, pedagoglar ve hâkimler kadar, sosyal hizmet, hukuk ve çocuk gelişimi alanlarında çalışan akademisyenler ve öğrenciler için de yazılmıştır. Daha geniş anlamda, boşanma sürecinde çocuğun sadece bir taraf değil, kendi hayatının öznesi olduğunu hatırlamak isteyen herkese seslenmektedir.

Sonuç olarak çalışma, çocuğu dosyada değil, hayatın içinde görme çağrısıdır. Dosyada taraflar vardır, hayatta çocuk vardır. Bu kitap, o ikisi arasındaki mesafeyi biraz olsun kapatabilirse amacına ulaşmış olacaktır.

Dr. Murat ERKOYUNCU

TEŞEKKÜR

Kitap, uzun yıllara yayılan mesleki deneyimin, akademik birikimin ve çocuk refahına ilişkin sorumluluk duygusunun bir araya gelmesiyle ortaya çıkmıştır. Aile mahkemeleri, sosyal inceleme süreçleri ve boşanma sonrası çocukların yaşam alanı üzerine düşünmek, kuramsal bir çabanın ötesinde insan hayatına, aile ilişkilerine ve çocuğun çoğu zaman sessiz kalan deneyimine dikkatle bakmayı gerektiren bir mesleki sorumluluk alanıdır.

Çalışmanın hazırlanma sürecinde, sosyal hizmet alanında çocukların iyilik hâli için emek veren tüm meslektaşlarıma teşekkür ederim. Aile mahkemelerinde, sosyal hizmet kurumlarında, eğitim, sağlık ve psikososyal destek alanlarında görev yapan her profesyonelin çabası, kitabın düşünsel arka planında önemli bir yere sahiptir. Bu çalışma, sahada taşınan sorumluluğu akademik bir dille görünür kılma çabasının da bir parçasıdır.

Uzun süreç boyunca sabrı, anlayışı ve desteğiyle yanımda olan, sevgisiyle kalbimi dolduran değerli eşim Ebru Erkoyuncu'ya içtenlikle teşekkür ederim. Varlıklarıyla hayatıma anlam, güç ve sevinç katan çocuklarım Zeynep Erkoyuncu ve Ömer Erkoyuncu'ya ayrıca minnettarım. Onların varlığı, çocukların gündelik hayatını, güven duygusunu ve aile içindeki kırılanlıklarını düşünürken bu çalışmaya sessiz ama derin bir anlam katmıştır.

Bugün sahip olduğum emek, sorumluluk ve çalışma disiplininin şekillenmesinde büyük payı bulunan annem Ayşe Erkoyuncu'ya teşekkür ederim. Merhum babam Ömer Aydın Erkoyuncu'yu rahmet, minnet ve saygıyla anıyorum. Ailemin desteği, duası ve bıraktığı değerler, bu kitabın arka planındaki en güçlü dayanaklardan biri olmuştur.

Son olarak, en derin teşekkürüm, yetişkin kararlarının gölgesinde güvenliğini, aidiyetini ve yarınını yeniden kurmaya çalışan çocuklarıdır.

Dr. Murat ERKOYUNCU

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	iii
-------------	-----

TEŞEKKÜR	v
----------------	---

BÖLÜM 1

BOŞANMANIN TOPLUMSAL ANATOMİSİ:

AİLE DÖNÜŞÜMÜNDEN ÇOCUK REFAHINA	1
--	---

1.1. Aile Kurumunu Yeniden Okumak: Sabit Yapıdan Değişen Yaşam Düzenine.....	5
1.2. Boşanmayı Bir Sonuçtan Çok Yeniden Kuruluş Olarak Görmek.....	8
1.3. Türkiye’de Boşanmanın Görünümü: Sayıların Arkasındaki Aile Değişimi	12
1.4. Çocuk Refahı Açısından Boşanma: Risk, Dayanıklılık ve Koruyucu Bağlar.....	16
1.5. Boşanma Ekosistemine Doğru: Aile, Çocuk ve Kurum Arasında Sosyal Hizmetin Konumu	20

BÖLÜM 2

BOŞANMA SONRASI ÇOCUĞUN YAŞAM ALANI:

BAKIM, GÜVENLİK VE DESTEK AĞLARI	25
--	----

2.1. Kararın Ardındaki Hayat: Çocuğun Gündelik Düzeni Nasıl Kurulur?.....	26
2.2. Bakımın Sürekliliği: Ebeveynlik, Rutin ve Duygusal Güven	29
2.3. Çatışmadan Güvenlik Eşiğine: Arada Kalan Çocuk, Sadakat Baskısı ve Şiddet Riski	33
2.4. İki Ev Arasında Hayat: Kişisel İlişki, Teslim Anı ve Uygulama Maliyeti.....	37
2.5. Destek Ağları: Okul, Geniş Aile, Sosyal Yardım ve Psikososyal Dayanaklar	42
2.6. Kararın Hayattaki İzi: Kim Görür, Kim Taşır, Kim Müdahale Eder?	46

BÖLÜM 3**YAŞAM ALANINI OKUMAK: MESLEKİ DEĞERLENDİRME,****GÖRÜŞME VE GEREKÇE..... 51**

- 3.1. Ortak Mesleki Akıl: Şablon Değil, Gerekçe Mimarisi52
- 3.2. Dosyadan Yaşama: İlk Mesleki Okuma ve Önceliklendirme57
- 3.3. Görüşme Ortamı ve Mesleki Hazırlık: Güvenli Alan,
Güvenilir Değerlendirme.....63
- 3.4. Çocukla Görüşme: Katılımı Karar Yüküne
Dönüştürmeden Dinlemek.....67
- 3.5. Ebeveyn ve Aile Görüşmeleri: Anlatının Ötesinde
İlişki Düzenini Okumak.....72
- 3.6. Risk, Şiddet ve Güvenlik Değerlendirmesi: Tarafsızlık
Güvenlik Körlüğü Değildir76
- 3.7. Bilgiyi Doğrulama ve Kurumsal Temas: Çok Kaynaklı
Ama Çocuğu Yormayan İnceleme80
- 3.8. Raporun İnşası: Bulgudan Gerekçeye, Gerekçeden Öneriye85
- 3.9. Kalite, Sınırlılık ve Hesap Verebilirlik: Denetlenebilir Rapor89
- 3.10. Bölüm Değerlendirmesi: Rapor, Çocuğun Yaşamına Dair
Sorumlu Bir Okumadır.....95

BÖLÜM 4**YAŞAM ALANI TEMELLİ ADLİ SOSYAL HİZMET MODELİ:****DESTEK, GÜVENLİK VE İZLEME..... 99**

- 4.1. Raporla Bitmeyen Sorumluluk: Tespitten
Müdahaleye Geçiş..... 100
- 4.2. Modelin Temel Mantiğı: Çocuğun Yaşam Alanını
Merkeze Almak 104
- 4.3. Güvenli Geçiş Alanları: Ev, Teslim, Okul ve İki Yaşam
Düzeni Arasında Çocuğu Korumak..... 109
- 4.4. Ebeveynlerle Çalışma: Kırıcılığı Çocuğa Taşımayan
Bakım Sorumluluğu..... 114
- 4.5. Şiddet ve Yüksek Çatışmada Müdahalenin Sınırı 120
- 4.6. Çocuğu Yormayan Destek Ağı: Okul, Sağlık, Sosyal
Yardım ve Yerel Kaynaklar 129
- 4.7. Karar Sonrası İzleme: Karar Çocuğun
Hayatında Çalışıyor mu? 136

4.8. Modelin Bütünleştirilmesi: Hak, Güvenlik, Kalite ve Yaşam Alanı	144
4.9. Bölüm Değerlendirmesi: Çocuğu Dosyada Değil, Hayatın İçinde Görmek	150
EK 1. YAŞAM ALANI TEMELLİ ADLİ SOSYAL HİZMET DEĞERLENDİRME MATRİSİ.....	155
KAYNAKLAR.....	157
YAZAR HAKKINDA	161

KAYNAKLAR

- Aile Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yargılama Usullerine Dair Kanun (Kanun No. 4787). (2003, 18 Ocak). T.C. Resmi Gazete (Sayı: 24997).
- Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun (Kanun No. 6284). (2012, 20 Mart). T.C. Resmi Gazete (Sayı: 28239).
- Akarçay Ulutaş, D., & Taşkıran, M. (2024). Is co-parenting possible after divorce?: A scoping review of the effects on children. *İmgelem*, 15, 27–60. <https://doi.org/10.53791/imgelem.1491998>
- Alminde, S. (2024). Listening to children: A childist analysis of children's participation in family law cases. *Social Sciences*, 13(3), Article 133. <https://doi.org/10.3390/socsci13030133>
- American Psychological Association. (2022). Guidelines for child custody evaluations in family law proceedings. <https://www.apa.org/practice/guidelines/child-custody-evaluations.pdf>
- Association of Family and Conciliation Courts. (2006). Model standards of practice for child custody evaluation. Association of Family and Conciliation Courts.
- Association of Family and Conciliation Courts. (2016). Guidelines for examining intimate partner violence: A supplement to the AFCC model standards of practice for child custody evaluation. *Family Court Review*, 54(4), 674–686. <https://doi.org/10.1111/fcre.12270>
- Association of Family and Conciliation Courts. (2019). Guidelines for parenting coordination. Association of Family and Conciliation Courts.
- Association of Family and Conciliation Courts. (2022). Guidelines for parenting plan evaluations in family law cases. Association of Family and Conciliation Courts.
- Aşkun, V., & Erkoyuncu, M. (2023). Sosyal inceleme raporları: Bir inceleme ve sentez. *Turkish Studies – Economy*, 18(3), 793–821. <https://doi.org/10.7827/TurkishStudies.69307>
- Australian Government Attorney-General's Department. (2021). Improving the competency and accountability of family report writers: Consultation paper. Australian Government. https://consultations.ag.gov.au/families-and-marriage/family-report-writers/user_uploads/consultation-paper-improving-competency-accountability-family-report-writers-1.pdf
- BM Çocuk Hakları Komitesi. (2009). Genel yorum No. 12: Çocuğun dinlenilme hakkı (CRC/C/GC/12). Birleşmiş Milletler.
- BM Çocuk Hakları Komitesi. (2011). Genel yorum No. 13: Çocuğun her türlü şiddetten korunma hakkı (CRC/C/GC/13). Birleşmiş Milletler.
- BM Çocuk Hakları Komitesi. (2013). Genel yorum No. 14: Çocuğun üstün yararının birincil olarak dikkate alınması hakkı (CRC/C/GC/14). Birleşmiş Milletler.
- BM Çocuk Hakları Komitesi. (2016). Genel yorum No. 20: Ergenlik döneminde çocuk haklarının uygulanması (CRC/C/GC/20). Birleşmiş Milletler.
- Boydell, L. (2015). A review of effectiveness of interagency collaboration at the early intervention stage. Centre for Effective Services. https://www.opgroeien.be/sites/default/files/tool-documents/4.-effectiveness_interagency_collaboration_v7.pdf
- Buz, S., Düzyurt, K., & Sağlam, M. (2015). Aile mahkemesinde çalışan sosyal çalışma görevlilerinin sosyal inceleme raporlarına ilişkin değerlendirmeleri: Ankara Adliyesi örneği. *Toplum ve Sosyal Hizmet*, 26(2), 7–30. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/tsh/article/173164>
- Bülbül, İ., & Kaygusuz, S. (2022). Sosyal inceleme raporları üzerinden boşanma sürecindeki bireylere ilişkin bir değerlendirme: Adana Aile Mahkemesi örneği. *Uluslararası Sosyal Hizmet Araştırmaları Dergisi*, 2(1), 67–83. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/jswrpub/article/1081360>

- Cooper, M., Evans, Y., & Pybis, J. (2016). Interagency collaboration in children and young people's mental health: A systematic review of outcomes, facilitating factors and inhibiting factors. *Child: Care, Health and Development*, 42(3), 325–342. <https://doi.org/10.1111/cch.12322>
- Council of Europe. (2010). Guidelines of the Committee of Ministers of the Council of Europe on child-friendly justice. Council of Europe Publishing. <https://rm.coe.int/16804b2cf3>
- Çocuk Koruma Kanunu (Kanun No. 5395). (2005, 15 Temmuz). T.C. Resmî Gazete (Sayı: 25876).
- Çocuk Teslimi ve Çocukla Kişisel İlişki Kurulmasına İlişkin İlam ve Tedbir Kararlarının Yerine Getirilmesine Dair Yönetmelik. (2022, 4 Ağustos). T.C. Resmî Gazete (Sayı: 31913).
- Diler, Z., & Diler, S. (2022). Türkiye'de boşanma olgusunun zamansal değişimi (2001–2021). *Journal of Social and Humanities Sciences Research*, 9(89), 2166–2178. <https://doi.org/10.26450/jshsr.3305>
- D'Onofrio, B. M., & Emery, R. E. (2019). Parental divorce or separation and children's mental health. *World Psychiatry*, 18(1), 100–101. <https://doi.org/10.1002/wps.20590>
- Engin, M. (2022). Türkiye'de aile yapısının dönüşümü: Sorunlar ve beklentiler. *Uluslararası Sosyal Hizmet Araştırmaları Dergisi*, 2(1), 123–136. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/jswrpub/article/1038253>
- Erkoyuncu, M., & Özkan, Y. (2025). Sosyal hizmet akademisyenlerinin aile mahkemelerindeki sosyal inceleme sürecine ilişkin deneyimleri. *Üçüncü Sektör Sosyal Ekonomi Dergisi*, 60(3), 2828–2850. <https://doi.org/10.63556/tisej.2025.1634>
- Fusar Poli, C., Molgora, S., Marzotto, C., Facchin, F., & Cyr, F. (2017). Group interventions for children having separated parents: A systematic narrative review. *Journal of Divorce & Remarriage*, 58(8), 559–583. <https://doi.org/10.1080/10502556.2017.1345243>
- Gregory, S., Elliffe, R., Holt, S., Donnellan, R., & Cahill, L. (2024). Post-separation child contact and domestic violence and abuse: The experiences of children with a disability. *Journal of Family Violence*, 41, 803–818. <https://doi.org/10.1007/s10896-024-00731-x>
- Houston, S. (2016). Empowering the 'shamed' self: Recognition and critical social work. *Journal of Social Work*, 16(1), 3–21. <https://doi.org/10.1177/1468017314566789>
- Härkönen, J., Bernardi, F., & Boertien, D. (2017). Family dynamics and child outcomes: An overview of research and open questions. *European Journal of Population*, 33(2), 163–184. <https://doi.org/10.1007/s10680-017-9424-6>
- Inter-Agency Standing Committee. (2022). The Mental Health and Psychosocial Support Minimum Service Package. Inter-Agency Standing Committee. <https://interagencystandingcommittee.org/iasc-reference-group-mental-health-and-psychosocial-support-emergency-settings/iasc-minimum-service-package-mental-health-and-psychosocial-support>
- Kiely, E., O'Sullivan, N., & Tobin, M. (2019). Centre-based supervised child-parent contact in Ireland: The views and experiences of fathers, supervisors and key stakeholders. *Children and Youth Services Review*, 100, 494–502. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2019.03.008>
- La Rooy, D., Brubacher, S. P., Aromäki-Stratos, A., Cyr, M., Hershkowitz, I., Korkman, J., Myklebust, T., Naka, M., Peixoto, C. E., Roberts, K. P., Stewart, H., & Lamb, M. E. (2015). The NICHD protocol: A review of an internationally used evidence-based tool for training child forensic interviewers. *Journal of Criminological Research, Policy and Practice*, 1(2), 76–89. <https://doi.org/10.1108/JCRPP-01-2015-0001>
- Mahrer, N. E., O'Hara, K. L., Sandler, I. N., & Wolchik, S. A. (2018). Does shared parenting help or hurt children in high-conflict divorced families? *Journal of Divorce & Remarriage*, 59(4), 324–347. <https://doi.org/10.1080/10502556.2018.1454200>
- McCaughren, S., Holt, S., Parkes, A., & Gregory, S. (2022). Research report on guidance on contact time for infants and young children in separated families. Trinity College Dublin. <https://doi.org/10.25546/101861>

- Meier, J. S., Dickson, S., O'Sullivan, C., Rosen, L., & Hayes, J. (2020). U.S. child custody outcomes in cases involving parental alienation and abuse allegations: What do the data show? *Journal of Social Welfare and Family Law*, 42(1), 92–105. <https://doi.org/10.1080/09649069.2020.1701941>
- National Institute for Health and Care Excellence. (2014). Domestic violence and abuse: Multi-agency working (Public health guideline PH50). National Institute for Health and Care Excellence. <https://www.nice.org.uk/guidance/ph50>
- Perelli-Harris, B., & Bernardi, L. (2015). Exploring social norms around cohabitation: The life course, individualization, and culture. *Demographic Research*, 33, 701–732. <https://doi.org/10.4054/DemRes.2015.33.25>
- Rautio, S., Nikupeteri, A., & Laitinen, M. (2025). Interventions in high-conflict divorces/separations from children's perspective: A scoping review. *Family Transitions*, 66(7), 479–515. <https://doi.org/10.1080/28375300.2025.2533679>
- Schrodt, P. (2026). Interparental conflict and parent-child triangulation: A meta-analytical review of children feeling caught between parents. *Human Communication Research*, 52(2), 77–89. <https://doi.org/10.1093/hcr/hqaf018>
- Sheahan, F. (2021). Child-friendly courthouses in Turkey: Guidance on international and regional law, standards and implementation. International Children's Center. <https://www.unicef.org/turkiye/en/reports/child-friendly-courthouses-turkey>
- Spearman, K. J., Vaughan-Eden, V., Hardesty, J. L., & Campbell, J. (2024). Post-separation abuse: A literature review connecting tactics to harm. *Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development*, 21(2), 145–164. <https://doi.org/10.1080/26904586.2023.2177233>
- Stevenson, B., & Wolfers, J. (2007). Marriage and divorce: Changes and their driving forces. *Journal of Economic Perspectives*, 21(2), 27–52. <https://doi.org/10.1257/jep.21.2.27>
- Stolnicu, A., De Mol, J., Hendrick, S., & Gaugue, J. (2022). Healing the separation in high-conflict post-divorce co-parenting. *Frontiers in Psychology*, 13, Article 913447. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.913447>
- Substance Abuse and Mental Health Services Administration. (2014). SAMHSA's concept of trauma and guidance for a trauma-informed approach (HHS Publication No. SMA 14-4884). Substance Abuse and Mental Health Services Administration.
- Tutty, L. M., Nixon, K. L., & Radtke, H. L. (2025). "I worry about my kids' safety when they visit": Mothers' perceptions of father/child post-separation contact in the context of IPV. *Violence Against Women*, 31(5), 1150–1173. <https://doi.org/10.1177/10778012231225232>
- Vowels, L. M., Comolli, C. L., Bernardi, L., Chacón-Mendoza, D., & Darwiche, J. (2023). Systematic review and theoretical comparison of children's outcomes in post-separation living arrangements. *PLOS ONE*, 18(6), Article e0288112. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0288112>
- Wolchik, S. A., Sandler, I. N., Winslow, E. B., Porter, M. M., & Tein, J.-Y. (2022). Effects of an asynchronous, fully web-based parenting-after-divorce program to reduce interparental conflict, increase quality of parenting and reduce children's post-divorce behavior problems. *Family Court Review*, 60(3), 474–491. <https://doi.org/10.1111/fcre.12620>
- World Health Organization. (2013). Responding to intimate partner violence and sexual violence against women: WHO clinical and policy guidelines. World Health Organization. <https://iris.who.int/handle/10665/85240>
- Yüce, T., & Yaman, Ö. M. (2022). Aile mahkemelerinde görev yapan sosyal çalışmacıların boşanma olgusuna ilişkin düşünceleri üzerine nitel bir araştırma. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 22(57), 825–862. <https://doi.org/10.21560/spcd.vi.990349>